

Η Αθηνά, κατά την Ελληνική μυθολογία, ήταν η θεά της σοφίας, της στρατηγικής και του πολέμου. Παλαιότεροι τύποι του ονόματος της θεάς ήταν οι τύποι Ἀθάνα (δωρικός) και Ἀθήνη, το δε όνομα Ἀθηνά, που τελικά επικράτησε, προέκυψε από το επίθετο Ἀθαναία, που συναιρέθηκε σε Ἀθηνά > Ἀθηνά. Στον πλατωνικό Κρατύλο το όνομα Αθηνά ετυμολογείται από το Α-θεο-νόα ή Η-θεο-νόα, δηλαδή η νόηση του Θεού (Κρατυλ. 407b), αλλά η εξήγηση αυτή είναι παρετυμολογική. Η επιστημονική βιβλιογραφία θεωρεί το θεωνύμιο προελληνικό και αγνώστου ετύμου.

Συσχετίζεται από τους Ετρούσκους με τη θεά τους Μένρβα και αργότερα από τους Ρωμαίους ως Μινέρβα, συμβολίζεται από μια κουκουβάγια, έφερε μια ασπίδα από δέρμα κατσίκας, ονομαζόμενη Αιγίς που της είχε δοθεί από τον πατέρα της και συνοδεύεται από τη θεά Νίκη. Η Αθηνά συχνά βοήθησε ήρωες. Παριστάνεται οπλισμένη, ποτέ ως παιδί, πάντα παρθένος. Ο Παρθενώνας στην Αθήνα είναι ο πιο διάσημος ναός αφιερωμένος σ' αυτήν. Ποτέ δεν είχε σύντροφο ή εραστή, αν και μια φορά ο Ήφαιστος προσπάθησε χωρίς να επιτύχει.